

Analiza 15-letnich przeżyć wykazała, że nadekspresja ($IRS \geq 6$) PARP-1 ($P=0.032$) oraz lokalizacja jądrowo-cytoplazmatyczna ekspresji ($P=0.009$) mogą być traktowane jako niekorzystne czynniki prognostyczne. Obserwacje z pierwszych 10 lat od rozpoznania wykazały jedynie niezamienną statystycznie tendencję do większego ryzyka zgonu uwarunkowaną powyższymi dwoma czynnikami. W analizie wielozmiennej wykazano, że w grupie chorych z przerzutami do węzłów chłonnych wysoki odsetek komórek wykazujących ekspresję PARP 1 był czynnikiem złego rokowania ($P=0.044$). W analizie jednozmiennej wykazano, że w grupie pacjentek bez przerzutów do węzłów chłonnych, lokalizacja jądrowo-cytoplazmatyczna jawi się jako potencjalny niekorzystny czynnik rokowniczy, zależność ta była jednak na granicy istotności statystycznej ($P=0.073$). W całej grupie chorych najsilniejszym czynnikiem niekorzystnego rokowania, istotnym statystycznie w analizach jedno- i wielozmiennej (P odpowiednio 0.001 i 0.0007), była obecność przerzutów nowotworu do regionalnych węzłów chłonnych. W dalszej kolejności niekorzystny wpływ na przeżycie miały: duża wielkość guza ($P=0.026$), wysoki odsetek ($>75\%$ versus 0-75%) dodatnich komórek wykazujących ekspresję PARP 1 ($P=0.026$) oraz lokalizacja jądrowo-cytoplazmatyczna PARP 1 ($P=0.031$).

WNIOSKI

Wysoki stopień ekspresji białka PARP 1 i jego wewnątrzkomórkowa lokalizacja cytoplazmatyczno-jądrowa mogą być przydatne do oceny prognozy u chorych na przewodowego raka piersi.

UNIwersytet Medyczny
IM. PIASTÓW ŚLĄSKICH WE WROCLAWIU

Iek. Grażyna Pietrzyk

Pracownia Biopsji Mammotomicznej, Zakład Radiologii Zabiegowej
4 Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką we Wrocławiu

Ocena ekspresji oraz wartości prognostycznej polimerazy poli(ADP-rybozy)-1 (PARP-1) w raku przewodowym piersi

Rozprawa na stopień doktora nauk medycznych

Promotor:

dr hab. n. med. Rafał Matkowski, prof. nadzw.
Katedra Onkologii, Zakład Chirurgii Onkologicznej
Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu

Recenzenci:

dr hab. n. med. Janusz Menkiszak, prof. nadzw. PUM
Katedra i Klinika Ginekologii Operacyjnej i Onkologii Ginekologicznej
Dorosłych i Dziewcząt Pomorskiego Uniwersytetu Medycznego w
Szczecinie

dr hab. n. med. Paweł Surowiak, prof. nadzw.
Katedra i Zakład Histologii i Embriologii
Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu

Wrocław, 15 marca 2013 r.

CURRICULUM VITAE

Imię i nazwisko: Grażyna Pietrzyk
Data urodzenia: 16.07.1965

WYKSZTAŁCENIE

1984-1991 Wydział Lekarski, Akademia Medyczna
im. Piastów Śląskich we Wrocławiu
26.10.1994 Uzyskanie tytułu specjalisty I⁰ z chirurgii ogólnej
23.04.1999 Uzyskanie tytułu specjalisty II⁰ z chirurgii
onkologicznej

DOŚWIADCZENIE ZAWODOWE

1991-1999 Dolnośląskie Centrum Onkologii we Wrocławiu,
II Oddział Chirurgii Onkologicznej, starszy asystent
1999-2001 Wojewódzki Szpital Specjalistyczny we Wrocławiu,
Kierownik Zakładu Diagnostyki i Leczenia Chorób
Piersi
2001-2006 EMC Instytut Medyczny, Wrocław, Ordynator
Oddziału Chirurgii Onkologicznej
2006-2008 Polskie Centrum Zdrowia, Wrocław,
Dyrektor Medyczny, Dyrektor Generalny
od 2001 4. Wojskowy Szpital Kliniczny z Polikliniką,
Wrocław, Zakład Radiologii Zabiegowej, Kierownik
Pracowni Biopsji Mammotomicznej

DOROBEK NAUKOWY

Autorka i współautorka 3 publikacji pełnotekstowych oraz 2 doniesień
zjazdowych

STRESZCZENIE

CEL PRACY

Celem badania była analiza immunotopografii i nasilenia ekspresji oraz ocena prognostycznego znaczenia PARP 1 - polimerazy poli(ADP-rybozy)-1 (poly(ADP-ribose) polymerase 1) oraz zbadanie korelacji tego białka z czynnikami kliniczno-patologicznymi u chorych na raka piersi (RP).

MATERIAŁ I METODY

Badaniem objęto 83 pacjentki operowane w latach 1993-1994 z powodu przewodowego raka piersi w II stopniu zaawansowania klinicznego i poddane 15-letniej obserwacji. Ekspresję badanego białka i jego wewnątrzkomórkową dystrybucję w komórkach raka piersi oceniano metodą immunohistochemiczną na skrawkach parafinowych.

WYNIKI

Ekspresja PARP-1 była obserwowana u wszystkich pacjentek wyłącznie w kompartmentie nowotworowym (nabłonkowym). Nie wykazano ekspresji PARP 1 w podścielisku guzów nowotworowych. Zaobserwowano ponadto dwa modele wewnątrzkomórkowej immunotopografii PARP-1: wyłącznie cytoplazmatyczny w 58% i jądrowo-cytoplazmatyczny w 42% przypadków. Wzrost ekspresji PARP-1 był skorelowany z obecnością ekspresji ER (P=0.023), PgR (P=0.007) i z niższym stopniem złośliwości histologicznej guza (P=0.018). Zwiększony wskaźnik IRS był częściej stwierdzany u pacjentek z wyższym stopniem zaawansowania choroby wg UICC (P=0.013) oraz z obecnością przerzutów w węzłach chłonnych, jednak ta druga zależność nie była istotna statystycznie (P=0.071). Zaobserwowano zależność pomiędzy nawrotem choroby nowotworowej, szczególnie w narządach mięszzowych (wątrobie i płucach), a topografią jądrowo-cytoplazmatyczną ekspresji (P=0.011) oraz wzrostem IRS PARP 1 (P=0.046).